

Vergaderjaar 1988–1989

20 933

Overeenkomst met Pakistan inzake technische samenwerking, met brieven; Islamabad, 1 juni 1988

Nr. 1

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 22 november 1988. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 22 december 1988.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 18 november 1988

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 1 juni 1988 te Islamabad tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Islamitische Republiek Pakistan inzake technische samenwerking, met brieven (Trb. 1988, 128)².

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, (1) (a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

Inleiding

De ontwikkelingssamenwerkingsrelatie met Pakistan dateert van 1962. In economische opzicht kenmerkte de situatie zich tot ver in de jaren zeventig door een stagnerende produktie, een stelselmatig achteruitgaande betalingsbalanspositie en problemen met betrekking tot rente- en schuldaflossingen.

Van meet af aan lag de nadruk sterk op de financiële hulpverlening en had technische assistentie slechts een zeer bescheiden aandeel in het totaal van de voor Pakistan beschikbare middelen. Vanaf 1982 werd een aanvang gemaakt met de technische hulpprojecten.

Thans wordt gestreeft om 70% van de beschikbare middelen, aanwezig in de vorm van schenkingsgelden, aan te wenden voor projecthulp en 30% te besteden aan programmahulp.

Het kasplafond voor 1988 bedraagt 60 miljoen gulden; de indicatieve kasplafonds voor de jaren '89, '90 en '91 liggen in dezelfde orde van grootte. De hulp concentreert zich voornamelijk op plattelandsontwikkeling (land- en waterontwikkeling, bosbouw en basisvoorzieningen) en tevens op het versterken van de kleine industrie in landelijke (*rurale*) gebieden. Door middel van overdracht van kennis inzake technologie, technisch onderwijs, voorlichting en kredietverlening wordt versterking van deze sectoren en schepping van nieuwe werkgelegenheid nagestreefd.

Met betrekking tot de technische hulpactiviteiten, die ter ondersteuning van bovengenoemde sectoren door Nederland worden gefinancierd deden zich in het verleden nogal eens stagnaties voor door het ontbreken van een algemene regeling betreffende vrijstelling van belastingen en rechtspositionele bescherming van Nederlands personeel, betrokken bij de uitvoering van onderhavige activiteiten. Deze stagnaties konden weliswaar telkenmale uiteindelijk worden opgelost door diplomatieke ad hoc regelingen, doch door beide partijen, Nederland en Pakistan, werd het ontbreken van een algemene regeling als een gemis ervaren.

Onderhavige raamovereenkomst beoogt in deze algemene regeling voor technische hulpactiviteiten te voorzien.

In Pakistan zijn thans 40 Nederlandse deskundigen werkzaam, te weten 1 bilateraal deskundige, 7 assistent-deskundigen en 32 deskundigen in dienst van consultancybureaus. Op korte termijn zullen nog eens 10 deskundigen worden uitgezonden.

De Overeenkomst

In artikel I is vastgelegd, dat indien beide regeringen besloten hebben tot entamering van bepaalde programma's of projecten in het kader van de overeengekomen samenwerking, de omvang van de wederzijdse bijdrage alsmede de uitvoering van de projecten of programma's worden vastgelegd in administratieve akkoorden tussen de bevoegde autoriteiten.

In artikel II, onder a, is een regeling opgenomen die enigszins afwijkt van de bepalingen welke terzake met andere programmalanden werd overeengekomen. Deze afwijking vindt zijn oorsprong in het feit dat Pakistan (met name de Central Board of Revenue) de in eerste instantie voorgestelde tekst een afwijking achtte van de overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Islamitische Republiek Pakistan tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, met Protocol (24 maart 1982, Trb. 1982, 63) en dat zij tevens van mening was dat

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

vrijstelling van belastingheffing in artikel 19 van deze belastingovereenkomst reeds afdoende geregeld was.

Van Nederlandse zijde is echter benadrukt dat aan een bepaling omtrent belastingheffing zeer veel waarde wordt gehecht en dat derhalve een bepaling terzake in de raamovereenkomst zou moeten worden opgenomen.

In de uiteindelijk opgestelde en nu voorliggende tekst wordt zekergesteld dat alle Nederlandse experts die uitgezonden zijn in het kader van het ontwikkelingssamenwerkingsprogramma, inclusief de deskundigen werkzaam voor consultancybureaus of bedrijven, van inkomstenbelasting zullen worden vrijgesteld (voor dit laatste vide artikel VI van de Overeenkomst).

Van Pakistaanse zijde bestond de behoefte vast te leggen dat onder de vrijstellingen bedoeld in artikel V niet vallen die heffingen die in feite retributies zijn en normaliter wel betaald moeten worden.

Daarom vond vlak voor de ondertekening van de raamovereenkomst een briefwisseling plaats, waarbij vastgelegd is voor welke heffingen geen vrijstelling wordt verleend, en dat als vrijstelling in artikel V is gehandhaafd de vrijstelling met betrekking tot «other official charges» (naast import- en exportheffingen) waardoor voorkomen wordt dat belastingen betaald zouden moeten worden.

De Overeenkomst zal, voor wat het Koninkrijk betreft, alleen voor Nederland gelden.

De Minister voor Ontwikkelingssamenwerking,
P. Bukman

De Minister van Buitenlandse zaken,
H. van den Broek